

Deze maand bestuderen we fragmenten uit Ikeda Sensei's lezing 'Belangrijke passages uit 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' uit de lezingenreeks 'Het boeddhisme van de zon verlicht de wereld'; SGI Nieuwsbrief 11404

[6] Hoofdstuk 'De parabel van de schijnstad'¹

De Lotus Soetra is een verslag van de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling door verleden, heden en de toekomst heen

April, de maand waarin kersenbloesems bloeien, is aangebroken. [*Josei Toda, de tweede president van de Soka Gakkai, is op 2 april 1958 overleden.*] (...)

Het voorbeeld van een grote menselijke revolutie

In het boeddhisme is de leermeester een voorbeeld en rolmodel voor de best mogelijke manier van leven. De leermeester opent de weg en de leerling legt met de leermeester de gelofte af om kosenrufu te realiseren. De leermeester en leerling zetten zich samen, zij aan zij, in voor dit doel en werken aan hun menselijke revolutie. In die zin kunnen leermeester en leerling ook worden beschreven als kameraden met een diepe band die ernaar streven het grenzeloze potentieel van mensen en de inherente waardigheid van het leven te laten zien. Daarnaast heeft de leerling de missie om het erfgoed van de leermeester in stand te houden en de visie van de leermeester te realiseren. Nu hebben we een uitgebreid netwerk opgebouwd van Bodhisattva's van de Aarde dat 192 landen en gebieden omvat. (...)

Kosenrufu is de stroom zelf

Kosenrufu is niet het eindpunt van de stroom – een bestemming die we na het verspreiden van de Mystieke Wet bereiken. Het is de stroom zelf, een eindeloze beweging waar alsmaar meer mensen zich bij aansluiten om de Mystieke Wet te verspreiden. Het is de krachtige stroming van een levend boeddhisme, door de hele samenleving en de wereld heen. De grote rivier van kosenrufu, gecreëerd door de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling, brengt ook capabele mensen voort die een betere samenleving zullen opbouwen. Het is een sterke kracht voor het tot stand brengen van wereldvrede, die respect voor de waardigheid van het leven op de eerste plaats zet.

De Lotus Soetra beschrijft het grootse verhaal van leermeester en leerling die zich voortdurend samen in eenheid inspannen naar het verbreden en uitbreiden van die prachtig stromende rivier van kosenrufu. In deze aflevering gaan we ons richten op het gedeelte in 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' dat gaat over het hoofdstuk 'Parabel van de schijnstad' in de Lotus Soetra.² Het benadrukt dat de relatie van leermeester en leerling in de Lotus Soetra staat

¹ SGI Nieuwsbrief 11404.

² Aan het einde van het (6e) hoofdstuk 'Schenking van een voorspelling' verklaart Shakyamuni: "Wat betreft de relatie tussen u en mij/ in vorige bestaansperioden/ ga ik nu prediken./ U moet goed luisteren." (LSOC, 153. Hij doet dit dan in het (7e) hoofdstuk 'De parabel van de schijnstad,' waarin hij het verhaal vertelt over boeddha Grote Universele Uitmuntende Wijsheid uit het onmetelijk verre verleden. Deze boeddha was een koning met zestien zonen, waarvan Shakyamuni de zestiende was. Shakyamuni zegt dat de stemhoorders van het heden hem in die tijd hadden gesmeekt om de Lotus Soetra te prediken. Als gevolg daarvan hadden ze het verlangen naar verlichting opgewekt en zo een band met hem gesmeed in dat verre verleden. In het volgende (8e) hoofdstuk 'Voorspelling van verlichting voor vijfhonderd leerlingen' ontvangen 1200 stemhoorders, waaronder Purna, voorspellingen van verlichting. En in het (9e) hoofdstuk

voor een diepgaande karmische band, vanaf het oneindig verre verleden gevormd door hun gezamenlijke inspanning tijdens een eindeloze reis.

Hoofdstuk zeven: ‘De parabel van de schijnstad’ *Zeven belangrijke punten*

Punt een, betreffende ‘de schijnstad’ (kejo)

In feite bereiken Nichiren en zijn volgelingen, mensen die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, nu verlichting wat betreft het feit dat ons lichaam en onze geest de Wonderbaarlijke Wet zelf zijn, namelijk dat de schijnstad identiek is aan het schatland.

De Tien Levensstaten (werelden) zijn allemaal schijnsteden en elk van deze Tien Levensstaten is een schatland. (...) In deze verklaring dat de schijnstad identiek is aan het schatland, wordt met het enkele woord ‘identiek’ Nam-myoho-renge-kyo bedoeld. Elk levensmoment in de schijnstad is een levensmoment in het schatland. (OTT, 72)

Het enige boeddha-voertuig, uitgelegd door middel van de ‘Parabel van de schijnstad.’

Shakyamuni zegt dat er in het onvoorstelbaar verre verleden van groot-wereldsysteem-stofdeeltjes-kalpa’s geleden³ een boeddha was met de naam Grote Universele Uitmuntende Wijsheid. Hij was een koning met zestien zonen. Na het bereiken van boeddhachap predikte hij over talloze soetra’s voor deze zonen, met als hoogtepunt de Lotus Soetra. Daarna trok hij zich terug en ging mediteren. In zijn plaats predikten de zestien prinses de Lotus Soetra voor veel verschillende wezens. (Dit staat bekend als het op een andere manier verwoorden van de prediking van boeddha Grote Universele Uitmuntende Wijsheid).

Shakyamuni legt uit dat hij in een vorig leven de zestiende prins was, en dat de stemhoorders die nu op de Adelaarstop bijeen zijn en nu met hem, hun leermeester, zijn herenigd doordat ze ontelbare eonen geleden zijn prediking van de Lotus Soetra hebben gehoord. Hij geeft aan dat de relatie tussen hem en zijn leerlingen zich niet beperkt tot hun huidige leven.

Shakyamuni gaat dan uitleggen dat de levensstaten van de beoefenaars van de drie voertuigen (stemhoorders, bewustgewordenen en bodhisattva’s) - tot dan toe had hij mensen onderricht om daarnaar te streven -, als een schijnstad zijn, terwijl het ware schatland het ware nirwana

‘Voorspellingen geschonken aan leerlingen en ingewijden’ ontvangen 2000 stemhoorders, waaronder Ananda en Rahula, voorspellingen van verlichting en zo worden de drie rondes van prediken afgesloten en werd de weg geopend voor het ontvouwen van een nieuw verhaal in het (10e) hoofdstuk de ‘Leraar van de Wet.’

³ Groot-wereldsysteem-stofdeeltjes-kalpa’s: een enorme lange tijdsperiode, beschreven in het (7e) hoofdstuk van de Lotus Soetra ‘De parabel van de schijnstad’ om aan te geven hoeveel tijd er is verstreken sinds Shakyamuni als de zestiende zoon van boeddha Grote Universele Uitmuntende Wijsheid de soetra predikte aan zijn stemhoorder-leerlingen. Men berekent dit als het aantal kalpa’s (een kalpa duurt ongeveer 16 miljoen jaar), dat gelijk is aan het aantal stofdeeltjes die zouden ontstaan als iemand een groot wereldsysteem uiteen zou laten spatten en de deeltjes van de aarde daarin volledig zou fijnmaken en allemaal tot stof zou verpulveren. Vervolgens door duizend landen heen zou trekken en een stofdeeltje zou laten vallen, en dan op deze manier doorgaan tot alle stofdeeltjes op waren. En als die persoon dan alle landen waar hij doorheen is getrokken, zowel die waarin hij een stofdeeltje had laten vallen als die waarin hij dit niet deed, zou oppakken en nog een keer hun aarde tot stof verkrumelde. Dit is het aantal kalpa’s geleden dat boeddha Grote Universele Wijsheid leefde. In het (16e) hoofdstuk ‘Levensspanne’ van de Lotus Soetra wordt, naar men zegt, de nog langere tijdperiode van ontelbare grote wereldsysteem-stofdeeltjes-kalpa’s – met andere woorden, het oneindig verre verleden – gebruikt om de tijd aan te geven van de oorspronkelijke verlichting van Shakyamuni.

(verlichting) is, wat wordt onderwezen in de leer van het ene voertuig van de Lotus Soetra. Op deze manier legt de parabel van de schijnstad het zeer belangrijke beginsel uit van het “vervangen van de drie voertuigen door het ene voertuig”.⁴

De parabel van de schijnstad gaat als volgt: Een groep kooplieden begeeft zich op een gevaarlijke reis van vijfhonderd *yojana's*⁵ om naar een wonderbaarlijk schatland te gaan. Onderweg raken ze zo uitgeput dat ze op willen geven en terug willen gaan. Hun wijze leider, die het jammer vindt als ze zouden opgeven en zonder de schat terug zouden keren, gebruikt zijn bovennatuurlijke krachten om een schijnstad te creëren en hij moedigt de reizigers aan door hen deze stad aan te bieden als een plaats waar ze kunnen uitrusten en weer op krachten kunnen komen.

De kooplieden zijn verheugd, gaan de stad binnen en rusten uit. Als de leider ziet dat ze allemaal weer op krachten zijn gekomen, laat hij de schijnstad verdwijnen en onthult de waarheid. De stad was slechts een illusie – het ware schatland ligt vlakbij, zegt hij, en hij spoort hen aan om door te zetten.

De schijnstad is het schatland

Nichiren Daishonin leert ons dat de schijnstad en het schatland in feite geen twee afzonderlijke entiteiten zijn. Hij zegt: “De schijnstad is identiek aan het schatland.” (OTT, 72)

In ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ legt hij uit wat de schijnstad is aan de hand van vergankelijkheid en aardse verlangens. (...)

De Daishonin vertelt ons dat ons lichaam en onze geest, waarvan we dachten dat die vergankelijk waren, door het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo in feite “de Wonderbaarlijke Wet [Mystieke Wet] zelf zijn, en dat de schijnstad hetzelfde is als het schatland” (OTT, 72).

Hij zegt ook dat het verraderlijke pad naar onze lotsbestemming niets anders is dan aardse verlangens die bestaan uit de drie categorieën van illusies⁶: “Deze afstand van vijfhonderd *yojana's* [van de schijnstad naar het schatland] staat symbool voor de illusies van gedachten en verlangens, van de stofdeeltjes en zandkorrels die religieuze beoefening verhinderen, en van duisternis of onwetendheid.” (OTT, 72) Hij gaat dan verder: “Te begrijpen dat deze vijfhonderd *yojana's* van aardse verlangens de vijf karakters zijn van de Wonderbaarlijke Wet [Mystieke Wet] betekent zich te realiseren dat de schijnstad identiek is aan het schatland.” (OTT, 72)

De Daishonin beschrijft het pad naar een grote transformatie. Dit staat niet los van ons vergankelijke zelf en het houdt niet in dat we alle aardse verlangens moeten uitroeien.

⁴ Vervanging van de drie voertuigen door het ene voertuig: de theoretische leer van de Lotus Soetra (de eerste veertien hoofdstukken) leert ons dat de drie voertuigen van stemhoorders, bewustgewordenen en bodhisattva's die werden uiteengezet in de soetra's voorafgaand aan de Lotus Soetra, slechts geschikte middelen zijn, maar dat de ware intentie van de Boeddha is gericht op het ene voertuig van de Lotus Soetra dat alle levende wezens naar verlichting leidt.

⁵ *Yojana*: een meeteenheid gebruikt in het oude India die gelijk zou zijn aan de afstand die het koninklijke leger in een dagmars kon afleggen. Volgens een bepaalde uitleg komt dit overeen met ongeveer 10 kilometer.

⁶ Drie illusies: Ook drie categorieën van illusies. Een indeling van illusies, vastgesteld door T'ien-t'ai: (1) illusies van gedachten en verlangens (namelijk misleide gedachten en overtuigingen, en vertekende waarnemingen en emoties); (2) illusies zo ontelbaar als stofdeeltjes en zandkorrels (namelijk ontelbare soorten misleidingen die bodhisattva's weerhouden van het onderrichten en leiden van mensen); en (3) illusies over de ware aard van het leven (namelijk fundamentele onwetendheid, het niet bewust zijn van de hoogste waarheid van het boeddhisme).

Het betekent eerder dat we ons realiseren dat we zelf de Mystieke Wet zijn, de vijf karakters van Nam-myoho-renge-kyo.⁷ Het betekent de levensstaat van boeddhaschap in ons leven te openen en zichtbaar te maken en ons ervan bewust te worden dat het pad naar de schijnstad op zich het schatland is. (...)

Dit beginsel van het transformeren van de schijnstad in het schatland kan ook worden uitgelegd met betrekking tot onze boeddhistische beoefening. Door de kracht van de Mystieke Wet worden al onze grote problemen en krachtsinspanningen voor kosenrufu en in ons leven om het ene doel na het andere te realiseren, een schitterende uiting van het eindeloos creëren van onschatbare waarde. We kunnen ook allerlei beproevingen gebruiken als brandstof voor onze menselijke revolutie en in dit leven boeddhaschap bereiken – door aardse verlangens om te zetten in verlichting en ze te zien als een rijke bron van vreugdevolle voorspoed.

Het woord *soku* verwijst naar Nam-myoho-renge-kyo

Wat transformeert de schijnstad tot het schatland?

De Daishonin zegt: “Bij het enkele woord ‘identiek’ [Japans *soku*] [in de verklaring dat de schijnstad hetzelfde is als het schatland] staat het woord ‘identiek’ of ‘hetzelfde’ symbool voor Nam-myoho-renge-kyo.” Het woord *soku* drukt de transformatie uit die wordt bereikt door geloof in de Mystieke Wet. Nichiren Daishonin onderwijst het beginsel van “het bereiken van boeddhaschap in onze huidige gedaante”.⁸ Dit betekent dat we een staat van onverwoestbaar geluk in ons leven kunnen creëren, gewoon zoals we zijn.

De plaats waar we nu zijn is het grote podium waarop we ons karma veranderen

Ik benadrukte tegen hen dat de plaatsen waar ze activiteiten deden voor kosenrufu, gewoon zoals ze zijn, “schatlanden van Eeuwig Sereen Licht” (OTT, 77) waren, boeddhalanden. Dat komt doordat, als we ons realiseren dat de plaats waar we nu zijn - waar dat ook mag wezen - het land van onze ware missie is, en als we ons daar hard inspannen, we er zeker van kunnen zijn een grenzeloze levensstaat te bereiken, met een overvloed aan voorspoed. Dit is de essentie van het boeddhisme. Het Nichiren Boeddhisme leert ons dat we kunnen stralen door de grote, schitterende levensstaat van boeddhaschap, gewoon hier en nu, niet op een of andere plaats of in een andere tijd. (...)

⁷ Myoho-renge-kyo wordt geschreven met vijf Chinese karakters, terwijl Nam-myoho-renge-kyo wordt geschreven met zeven karakters (*nam*, of *namu*, dat uit twee karakters bestaat). De Daishonin gebruikt in zijn geschriften Myoho-renge-kyo en Nam-myoho-renge-kyo vaak naast elkaar.

⁸ Het bereiken van boeddhaschap in onze huidige gedaante: de soetra's voorafgaand aan de Lotus Soetra onderrichtten dat boeddhaschap alleen kon worden bereikt na lange eonen van beoefening. Maar de Lotus Soetra onderricht, op basis van de beginselen van “Het onderling in elkaar voorkomen van de Tien Levensstaten” en “drieduizend werelden in één enkel levensmoment,” dat we onze inherente boeddhanatuur kunnen onthullen, gewoon zoals we zijn, en direct boeddhaschap kunnen bereiken in onze huidige gedaante. *Soku*, het woord dat in deze passage van ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ wordt vertaald als “identiek,” komt ook voor in de Japanse uitdrukkingen “aardse verlangens zijn verlichting” (*bonno soku bodai*), waar het wordt vertaald als “zijn” en “het bereiken van boeddhaschap in onze huidige gedaante” (*sokushin jobutsu*), waar het is opgenomen in de woorden “in onze huidige gedaante.”

Ons bewust worden van de gelofte “Diep in ons hart, vanaf het begin”

In het hoofdstuk ‘De parabel van de schijnstad’ verklaren Brahma koningen, die bijeen zijn in de verzamelde menigte tegen Shakyamuni: “We smeken erom dat de verdienste [die we hebben] verkregen (...) / wijd en zijd naar iedereen mag worden verspreid / zodat wij en andere levende wezens / allemaal samen het pad van de Boeddha mogen bereiken.” (LSOC7, 168) De Daishonin citeert deze passage in brieven aan leerlingen, waaronder Nanjo Tokimitsu.⁹

Deze woorden belichamen een gelofte die identiek is aan de wens van de Boeddha om alle mensen in staat te stellen verlichting te bereiken, oftewel om het voor alle mensen mogelijk te maken gelukkig te worden. Daarom klinkt dit als een oproep aan “allemaal samen” om vooruit te gaan op weg naar het doel van het bereiken van boeddhenschap. Ernaar streven de leer waarvan we ons bewust zijn geworden met anderen te delen, zodat ook zij zich ervan bewust kunnen worden, dit is de essentie van het boeddhistische humanisme. In plaats van eenvoudigweg vast te stellen dat alleen Shakyamuni een groot mens is, is het fundamentele doel van het boeddhisme om alle mensen te verheffen tot dezelfde grote levensstaat als die van Shakyamuni.

De Lotus Soetra leert ons dat leermeester en leerlingen zich samen eeuwig inzetten om deze grote leer aan alle mensen over te brengen. (...)

Als ze Shakyamuni horen prediken, realiseren de stemhoorders zich dat ze niet alleen in het huidige leven Shakyamuni’s leerlingen zijn, maar hem in feite in het verre verleden de bodhisattva-beoefening van de Lotus Soetra hebben horen prediken. En lang geleden de gelofte hebben gedaan om die beoefening uit te voeren. (...)

“Voortdurend opnieuw geboren worden, samen met hun leermeesters”

In het hoofdstuk ‘De parabel van de schijnstad’ staat ook: “Die personen die de Wet hadden gehoord /verbleven hier en daar in diverse boeddhelanden, /werden voortdurend opnieuw samen met hun leermeesters geboren.” (LSOC7, 178) Deze passage laat ook zien dat de banden die leermeester en leerlingen, die de Lotus Soetra in hun hart sluiten, met elkaar hebben, eeuwig zijn – zich uitstrekken door verleden, heden en toekomst heen. En vanuit het gezichtspunt van de gelofte van de bodhisattva kan dit worden gelezen als een bevestiging van de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling die eeuwig doorgaat om hen naar geluk te leiden.

“Zolang ze samen zijn met Nichiren, zullen ze het schatland bereiken”

Het gedeelte in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ met de titel ‘Hoofdstuk zeven: De parabel van de schijnstad: *Zeven belangrijke punten*’ sluit af met: “Nichiren en zijn volgelingen, die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, zullen allen met elkaar ‘samen de plaats bereiken waar de schat is.’ Dit ene woord ‘samen’ betekent dat, zolang ze samen zijn met Nichiren, ze het schatland zullen bereiken.” (OTT, 78)

Hier zegt de Daishonin tegen zijn leerlingen: “We zullen ons altijd samen inspannen.” Dat is de betekenis van “samen met Nichiren”. Voor ons betekent dit samen door te blijven gaan met onze grote gezamenlijke gelofte om wereldwijde kosenrufu te realiseren, de wens van de Daishonin. En dit is niets anders dan “samen met de Soka Gakkaï” vooruitte gaan, wat betekent wereldwijde kosenrufu tot werkelijkheid te maken. (...)

De gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling, een reis naar een mooiere toekomst

⁹ Nichiren Daishonin citeert deze passage bijvoorbeeld in ‘De Drakenpoort,’ gericht aan Nanjo Tokimitsu (GND- I, 181).

Toen ik op het punt stond om Kansai voor de eerste keer te bezoeken, nadat ik de derde president van de Soka Gakkai was geworden, schreef ik in mijn dagboek: “Zal iedere afzonderlijke persoon op een vriendelijke manier behandelen. Zal met elke persoon praten, dialogen voeren en vragen of we gedurende de rest van ons leven geluk en lijden met elkaar kunnen delen. Hier geloof ik in. Ik zal vooruitgaan, vechten en lijden als een gezant van de Boeddha, een ongekroonde held en een eerbiedwaardige bondgenoot van het gewone volk.”¹⁰

Laten we vol blijdschap vooruitgaan op onze grote reis van de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling voor wereldwijde kosenrufu, toegewijd aan het veranderen van de lotsbestemming van de hele mensheid.

Het is tijd voor onze opvolgers, Bodhisattva's van de Aarde, om het podium te betreden. Versterk je levenskracht door een gebed vol vertrouwen! Bouw met sterke moed aan een mooiere toekomst! Blijf elkaar aanmoedigen en ondersteunen, door alles heen! Op weg naar de overwinning!

¹⁰ Daisaku Ikeda, *'A Youthful Diary: One Man's Journey from the Beginning of Faith to Worldwide Leadership for Peace'* ('Een jeugddagboek: De reis van een man vanaf het begin van zijn geloof tot aan wereldwijd leiderschap voor vrede'), (Santa Monica, California: World Tribune Press, 2000), 503.